

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת תּוֹלְדוֹת - כְּהֵה נֶשֶׁל תְּפִלָּה

"וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לְה' לֵנֶכַח אֲשֶׁתוֹ כִּי עֲקָרָה הִיא וַיַּעֲתֵר לּוֹ ה' וַתֵּהָרֵר רַבֵּקָה אֲשֶׁתוֹ" (בראשית כה, כא)

למה הפסוק נקט דווקא לשון זה של תפילה? למה לא נאמר: "ויתפלל" או "ויבקש יצחק"? אלא שיש כאן רמז כי הוא מלשון עתר. הגמרא בסוכה (י"ד ע"א) אומרת שעתר הוא הקלשון שבו אדם הופך את התבואה רבותינו אמרו: "למה נמשלה תפילתן של צדיקים לעתר? מה עתר זה מהפך הגורן ממקום למקום כך תפילתן של צדיקים". כמו שעל ידי הקלשון אדם הופך את התבואה מלמטה למעלה כך הצדיק בתפילתו מחשבתו עולה מלמטה למטה ומעלה את כל סדרי הטבע. הלשון ויעתר- לשון עתר וזה מה שיצחק עשה בתפילתו שהפך ושינה סדרי בראשית וגרם שרבקה העקרה תיפקד.

עוד רבותינו פירשו- מה הלשון הזה של "ויעתר יצחק" שהוא מלשון ריבוי תפילה כמו שכתוב: "ויעתר עַנְּן הַקְּטָרֶת עֲלֶיהָ" (יחזקאל ח, יא), שהיה שם ריבוי עשן הקטורת. זה מה שרש"י הקדוש כתב: "הַרְבֵּה וּהפציר בתפילה".

אנחנו צריכים גם כן לעמוד ולזעוק אל ה' הן בציבור בכינוס אנשים רבים והן בפרט ולהתפלל ולהתחנן שיחוס וירחם עלינו. אין דבר אחר שיכול לעמוד לנו מלבד התפילה. כאשר אנחנו נאחז באומנות אבותינו ונשטח תפילות מעומקא דליבא לפני ה' יתברך, אין ספק שהתפילות יתקבלו ויעשו רושם למעלה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

17:45	17:13	16:01	י"ג
17:41	17:10	16:18	י"ד
17:40	17:09	16:17	ט"ו
17:45	17:13	16:21	ט"ז

בהלוויה של מרן ה'חזון אי"ש' זצ"ל, ראו יהודי שהולך ובוכה בכי תמרורים. שאלו אותו: "למה אתה בוכה כל כך?". אמר להם: "איבדתי עכשיו את הכותל המערבי". שאלו אותו: "מה פירוש?". היהודי הסביר להם: "אני גר בירושלים. כל פעם שהיתה לי איזה צרה, הייתי הולך לכותל המערבי ושוטח תפילה לפני הקב"ה שיושיע אותי. כך אומרים העולם על מה שאמרו רבותינו (מדרש ויקרא רבה פ"ב ס"ב): "אוזניים לכותל שהכוונה היא לכותל המערבי ששם אוזניו של הקב"ה כרויות ושם התפילה נשמעת".

"בעוונותינו הרבים", היהודי סיפר, "העיר העתיקה נפלה בידי הערבים. לא היתה לי עוד אפשרות ללכת להתפלל בכותל המערבי. מה אעשה? הייתי נוסע כל פעם לבני ברק אל ה'חזון אי"ש', שם סיפרתי לו את הצרות שלי וביקשתי ממנו שיתפלל עבורי. הוא שמע והתפלל. בעבורי הוא היה בשבילי במקום הכותל. עכשיו אתם שואלים אותי מדוע אני בוכה? הלא זו כבר הפעם השניה שאני מאבד את הכותל".

על הפסוק: "ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה היא" (בראשית כה, כא) רבינו בחיי כתב: "ויש עוד ללמוד מכאן כוח התפילה שהיא גדולה מאוד ואפילו לשנות הטבע". הרי רבקה היתה עקרה. אנחנו יודעים שמי שהיא עקרה אין לה יכולת ללדת בדרך הטבע. אף על פי כן אנחנו רואים שעל ידי התפילה השתנתה המציאות ונשברו חוקי בראשית. לכן הזכיר כאן הפסוק לשון "ויעתר יצחק" ו"יעתר" זה לשון תפילה וכמו שתרגם התרגום ו"יעתר יצחק- וצלי יצחק". וצלי- היא תפילה.

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מוסדי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוך בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מוסדי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – יום טוב- שמוש בקוצץ ירקות

האם מותר ביום טוב להשתמש בקוצץ ירקות? וכן האם מותר לברור אורז מחשש לתולעים?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: ?

אדם שרוצה לבשל אורז ביום טוב, מותר לברור [מחשש לתולעים] כמות שצריך לאותו היום, ובלבד שיברור באופן שהטורח בו מועט. כלומר, אם האוכל מרובה על הפסולת, יברור את הפסולת. אם הפסולת מרובה, יברור את האוכל, כל שממעט בטירחה בכך. **מקורות:** שו"ע (סימן תקי ס"ב). שו"ת אור לציון ח"ג (עמוד רב) ומותר לברור אף בכלי, ובלבד שלא יהא כלי המיוחד לברירה לזמן רב. ע"ע שו"ת מנחת דניאל- גודיס ח"א (סימן ע) מכיון שכך הדרך לברור אורז קודם האכילה, אף לדעת הרמ"א יהיה מותר.

מותר לרסק ביום טוב פירות וירקות. **מקורות:** שו"ע (סימן תקד ס"א) מכיון שאם יטחן אותם מבעוד יום טעמם יפוג.

מותר לחתוך ירק דק אפילו שלא בסמוך לסעודה. **מקורות:** משנה ברורה (סימן תקד ס"ק יט), כף החיים (שם אות לב).

ביום טוב מותר להשתמש בקוצץ ירקות ידני, גם בחיתוך דק באופן שאינו חשמלי. **הערה:** מכיון שמפיג טעם כמבואר בשו"ע (סימן תקד ס"א). גם לבני אשכנז מותר כמבואר במשנה ברורה (שם ס"ק יט). אין בו משום איסור "עובדין דחול" על פי המבואר בביאור הלכה (סימן תקי ד"ה את הירק) שאין הדרך לעשותו לימים רבים, ליכא איסור עובדין דחול.

מאכלים שמותר לרסק אותם ביום טוב, כגון שמאבדים טעמם אם ירוסקו מערב החג, מותר לרסק גם על ידי פומפיה ללא שינוי. **מקורות:** השו"ע (שם) מבואר שמותר לטחון דברים שיפוג טעמם אם יטחנם מבעוד יום. אין צריך לשנות באופן הטחינה. ע"ע להרמ"א (שם ס"ג) שמותר לגרור גבינה ביו"ט על הכלי שהוא מורג חרוץ. המג"א ביאר (שם ס"ק ז) דלא דמי למה שאסרו לשחוק את הפלפלין בריחיים שלהם משום עובדין דחול, דהתם רגילים לשחוק הרבה ביחד, אבל כאן אין דרך לגרור אלא מה שצריך לשעתו. בשו"ת אור לציון ח"ג (פי"ט אות ה) התיר אף לטחון לאחר השימוש.

אסור לסחוט ביום טוב פירות שנהוג לסחוט אותם למשקאות, אפילו שהם לצורך אוכל נפש. **מקורות:** שו"ע (סימן תצה ס"ב). ע"ע בשו"ת יביע אומר ח"ח (חאו"ח סימן לו) שגם סחיטת תפוזים כסחיטת תותים ורימונים אסורה מכיון שדרך לסחטם. כן דעת הגר"ז אויערבך בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"ה אות א). כן צידד לאסור בשו"ת אור לציון ח"ג (פי"ט אות ה) שלא כדעת רבה של ירושלים, הגר"ש משאש זצ"ל, שהתיר סחיטה ביו"ט, שאם יעשה כן מאתמול יפוג טעמו.

מותר לסחוט לימונים. **מקורות:** כדן סחיטתו בשבת, שו"ע (או"ח סימן שכ).

מותר לסחוט פירות על מאכלים באופן שרוב המשקה נבלע במאכל. **מקורות:** כדן משקה הבא לאוכל כאוכל נחשב. כמבואר בשו"ע (או"ח סימן שכ ס"ד). ע"ע בספר חזון עובדיה- יום טוב (עמוד עה).

חשיבה על הזולת

עד כמה רבותינו חשבו על הזולת! כאשר שמעו בשורה טובה של האחר, הם הרגישו כי בשורה זו היא שלהם ממש. כאשר חלילה להפך, הם הרגישו שלהם זה קרה. להלן סיפורים שמעובדים מתוך 'אורחות חיים'. יש בהם כדי ללמדנו על כך. הרב משה טורק סיפר שבזמנו לא היו הרבה טלפונים. כל פעם שהוא רצה לשוחח עם מחותנו מירושלים - הוא היה מתקשר דרך הטלפון של שכנו, הגאון ר' משה יוסף מילצקי (בנו של הגה"צ רבי חייקל מילצקי), שהיה אב"ד חשוב בירושלים.

פעם אחת הוא היה צריך להתקשר בשעה מוקדמת בבוקר. לא היה נעים לו להטריח את הגאון ר' משה יוסף, אבל לא היתה לו ברירה אחרת. הוא ניגש לביתו והתקשר בטלפון. כמובן, הוא התנצל כמה וכמה פעמים על השעה המוקדמת. ר' משה יוסף אמר לו: "יישר כוח! אתה הצלת אותי". "על מה יישר כוח?" תמה. ר' משה יוסף אמר לו: "אבא שלנו ר' חייקל אמר לנו שלא נאכל ארוחת בוקר לפני שנעשה שלוש טובות ליהודים. היום עשיתי רק שתיים, ועוד לא יכולתי לאכול כי לא עשיתי את השלישית. אבל כעת אני יכול ללכת לאכול..."

מספרים על הסבא מסלבודקא, שכאשר נפטר בנו הגאון ר' משה פינקל, שהיה מראשי ישיבת סלבודקא, היה זה בשבת או ביום טוב. הסבא שלט ברגשותיו ושתק עד מוצאי היום. במהלך היום רצו לשמח את הסבא, אז הם סיפרו לו טובות שקורות אצל אנשים אחרים. כדי לשמח את הסבא היה צריך לספר לו שהשני מצליח. פלוני התארס, פלוני קיבל דירה, לפלוני טוב. זה מה שהחיה את נפשו!

הגאון ר' הירש קופשיץ זצ"ל שאל פעם את הילדים שלו: "מה לדעתכם נקרא אדם טוב?". הילדים ענו לו: "אדם שעושה הרבה טובות". הוא אמר להם: "זה נקרא אדם שעושה טובות. אבל מהו 'אדם טוב'? אדם שרואה שלשני טוב והוא שמח בשבילו..."

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

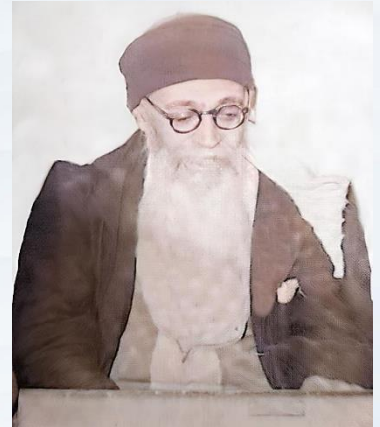
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב בן ציון חי הכהן יהונתן זצ"ל

הגאון הרב בן ציון חי הכהן יהונתן זצ"ל - נולד בשנת ה'תרמ"ה (1884) באי ג'רבה. תפילות רבות רוויות דמעות קדמו ללידתו מכיוון שהוריו איבדו כמה תינוקות שנולדו להם, חיו ימים ספורים ונפטרו רח"ל. בלידתו אימו הבטיחה להקדיש את בנה לתורה. כסגולה שיאריך ימים קראו לו בשם בן ציון שמשמעותו בן ירושלים. כן הוסיפו לו את השם חי שחיו יחיה. כבר מגיל קטן השמיע באוזני הוריו תורה. כמו רבים מבני גילו התחנך אצל ר' דוד כהן יהונתן שהיה ידוע בהרבצת התורה שלו באי ג'רבה.

בשנת ה'תר"פ לערך (1920) כשהיה כבן עשרים שנה, התבקש לשמש כדיין בעיר זוהארה שבלוב. כשהגיע לזוהארה מצא קהילה במצב דתי מוזנח למדי, ללא מערכת חינוך מסודרת, עזובה ומוזנחת בכל תחומי הדת. רבינו מיד כשהגיע התחיל בפעולות לתיקון המצב ובעיקר כדי לשנות את האווירה ששרתה בעיר. עד כדי כך היתה אווירה של חולין שקשה היה להבחין בין הנוער היהודי ובין הערבי.

רבינו גם ראה שהשירים שם לא לפי רוח היהדות. רבינו פעל בכל כוחו כדי להחליף אותם בשירים בעלי תוכן ראוי יותר. יכולות השירה והנגינה שירש מאביו היו לו לעזר והוא חיבר והלחין שירים רבים ואף הקים מקהלת זמר מבכירי תלמידיו. מילות שירי החולין שהיו מושרים בפי כל באירועי שמחה שונו ובמקומם חיבר הרב מילות קודש וערגה לארץ ישראל ולגאולה השלימה. הרב כלפון משה הכהן כתב עליו: "לידידנו החכם השלם והכולל כמה"ר רבי בן ציון הכהן הי"ו אודיעני כי עברתי בין בתרי תשובתו וששתי כעל כל הון בראותי אותו שקד על לימודך".

הרב עלה מג'רבה לארץ הקודש בחודש אלול ה'תשט"ז (1956). בהתחלה גר במושב עוזה. בהמשך עבר לגור באשקלון, שם הציעו לו את משרת רב העיר אבל הוא הסכים רק בתנאי שכולם יקבלו עליהם עול מלכות שמיים בלבב שלם. היה בקי בחכמת הנגינה ויחד עם היותו ת"ח עצום היה משמח חתנים בנגינתו.

ענותן. גאון. מלומד בניסים. בשנותיו האחרונות סבל ממחלה קשה והיה רוב הזמן מרותק למיטה וכן ניטל ממנו כוח הדיבור. נפטר ב-ד' כסליו ה'תשל"ב (1971). חי כ-87 שנים. בטהרתו טיפלו רק שני רבני העיר, רבי יוסף שרביט והרב ולנר. ציונו בהר-הזיתים בירושלים.

אביו: רבי יעקב (מח"ס זרע יעקב). **אימו:** הרבנית ז'אלו מזל (היתה צדקנית מופלגת וידענית גדולה גם בש"ס ופוסקים). **אשתו:** מרת שארינה (בת ר' ניסים סיסי הכהן). **בניו:** ר' רפאל, ר' מצליח, ר' ניסים חיים, ר' אמנון. **מרבנותיו:** רבי דוד דידי הכהן. **מתלמידיו:** ר' פראג'ללה גויטע (רב מושב עוזה), ר' גבריאל מגדיש (רב מושב שלוה), ר' בניציון כהן ור' שלום מדאר. **מספריו:** **ילספר בציון** - הגדה של פסח **יאומר לציון** - דרושים על ספר בראשית

בני ציון - על מסכת אבות **יקרן הצבי** - חידושי תורה ודברי מוסר **יתהילת ציון** - על תהילים **מבשרת ציון** - על שיר השירים **יקהלת ציון** - פירוש על מגילת קהלת **שירי ציון** - שירי הקודש ששר בלוב **יתורה מציון** - חידושי תורה **ינר מציון** - על פרקי אבות **ישערי ציון** - שו"ת **יתן מציון** - על הגמרא.

נהג מונית תושב אשקלון סיפר: נסעתי מאשקלון מקום מגורי הרב לכיוון צומת היציאה מהעיר. הבחנתי באיש זקן שסימן לי לעצור. החלטתי להתעלם ממנו ולהמשיך, אבל רק עברתי מטר מאותו הזקן ולהפתעתי המנוע כבה באמצע הכביש. קישרתי מיד את המעשה עם הזקן שעומד מטר ממני.

הזמנתי אותו לעלות למונית וסיפרתי לו על מה שקרה. אמרתי לו שאני מוכן לקחת אותו לכל מקום שיחפוץ בחינם. הרב אמר לי: "לא ולא, בשום פנים ואופן. אני צריך למושב ברכיה (מקום מגוריו של ב'יתו). אני אשלם לך בעבור הנסיעה כסף מלא", וכך היה. התנעתי את הרכב והוא שב לנסוע כבראשונה ולא נתקע בדרך. לאחר מכן התברר לי שהזקן היה רבינו.

תלמידו הגה"צ רבי פראג'ללה גויטע סיפר שכאשר למדו בקטנותם טעמי המקרא בלוב מפי מלמד אחד חדש, שמו לב כי למלמד יש שגיאות וזה מפני שבא ממקום אחר וכך סבר בניגון הטעמים. הם הלכו לשטוח את טענתם לפני רבינו. הצדיק שמע זאת וכדי שלא לבייש את אותו מלמד אמר: "אני לא בקי בטעמי המקרא האם זו טעות".

הרב היה בקי בחכמת הנגינה והיה תמיד משמח בחתונות ובסעודות מצווה. כשהגיע לארץ, הרב ביקש לרכוש לעצמו אורגנית כדי שיוכל לקחת אותה איתו לאירועים ולשמח את האנשים. לשם כך הרב נסע עד לתל-אביב והגיע אל חנות שבעליה היה אדם שעדיין לא שומר תו"מ. כאשר המוכר ראה את הרב עם בגדיו המסורתיים, הוא לגלג עליו ואמר לו:

"**אם אתה יודע לנגן על כלי זה - תקבל את הכלי בחינם**". הרב לא חש על כבודו. הוא ניגש לאורגנית וניגן על הכלי בבקיות מופלאה. האיש השתומם. לאחר מכן ביקש את סליחת הרב ואף רצה לתת לו את הכלי בחינם כפי שהבטיח. כמובן שרבינו סירב לקבל דבר מה ללא תשלום ולכן שאל למחיר ושילם לו את מלוא כספו. לאחר מכן הזהיר אותו כי מכאן ולהבא יזהר שלא ללעוג על אף יהודי.

כְּחָה שֶׁל תְּפִילָה

"לשנה הבאה בירושלים". בני הקטן עמד על הכיסא וצעק: "ובדירה חדשה!". גם בפעם השנייה והשלישית ששרנו, הוא דאג להוסיף זאת. **בפעם הרביעית השתכנענו וענינו אחריו יחד 'אמן'!**

אומר את האמת – אם עד אז התייחסתי לעניין כמשובת ילדות, בליל הסדר משהו בתוכי זז. **גם אני הצטרפתי לתקווה והתחלתי לבקש על כך בתפילות.**

ערב אחד בתחילת חודש אייר, שני יהודים נכבדים נקשו על דלתי וביקשו להיכנס לביתי כדי לשוחח איתי. לתומי סברתי כי באו להתרים אותי לצדקה.

לכן הבהרתי להם מראש כי לא אוכל לעזור להם ביותר משקל אחד... אולם הם מצידם הבהירו, כי רצונם אך ורק לדבר איתי.

הכנסתי אותם לביתי. הושבתי אותם לצד השולחן הדל. הם סיפרו לי כי הם תלמידים של רב מפורסם מחו"ל שחפץ לקבוע את משכנו בארץ הקודש. הוא הצביע דוקא על הבית שלי כמקום ראוי להקמת בית מדרשו.

"אנחנו מוכנים לרכוש את הדירה ממך בכל מחיר. כבר דיברנו עם בעליה וקיבלנו את הסכמתו. אולם מתוקף 'חוק הגנת הדייר', אנחנו חייבים את אישורך".

הסברתי להם כי מכיוון שהדירה שייכת לי רק בדמי מפתח, גם אם ישלמו לי כפליים ממחיר השוק לא אוכל למצוא דירה חלופית. אולם הם היו עקשנים: "מה אתה רוצה בתמורה?", הם שאלו.

נזכרתי בחלום של בני. בעיתון שהיה על השולחן לפני בלטה פרסומת שבישרה על פרויקט יוקרה שנבנה במרומי ירושלים. היתה בי זחיחות דעת.

החוויתי באצבעי על הפרסומת ואמרתי לאורחי הנכבדים: **"תמורת דירתי אני מבקש דירה חלופית בפרוייקט זה!"**

להפתעתי הם ענו: "אין בעיה. אנחנו נרכוש עבורך דירה בת ארבעה חדרים בפרוייקט זה". הלם אחז בי כאשר הם מיד שלפו מסמך מוכן מכיסם, הוסיפו בו אי אלו שורות נדרשות, החתימו אותי והעניין הסתיים לחיים ולשלום.

בשנה הבאה כבר חגגנו את ליל הסדר בדירה החדשה. כאשר שרנו יחד: 'לשנה הבאה בירושלים' הבטתי בפניו של בני הקטן שנצצו מאושר...

המלמד המשיך וסיפר: "כאשר שמעתי את המעשה מפי בעליו התקשיתי להאמין. יום אחד פגשתי באקראי את בן משפחתו של אחד הרוכשים. הוא סיפר לי את כל הסיפור על פרטיו המלאים. אז חדרה ההכרה בליבי. אכן, אין גדול מכוח התפילה".

להלן סיפור מופלא, שמעובד מתוך 'ממשנתה של תורה'. מלמד מהמרכז שמע את הסיפור מפי בעל המעשה. ניתן ללמוד מסיפור זה עד כמה גדולה כוחה של תפילה.

במשרד התלמוד-תורה שבו אני מלמד, יש יהודי יקר שעובד כעוזר טכני במשרד. תפקידו לצלם מסמכים, להדפיס דפי למידה למחנכים, לתייק מסמכים ועוד עבודות אשר טרחתן מרובה ושכרן דל למדי.

התמיהה אותי העובדה כי למרות משכורתו הנמוכה של האיש והליכותיו הפשוטות, הוא מתגורר באחת משכונות הפאר הירושלמיות, בבניין יוקרתי שרוב הדרים בו הם אזרחי חו"ל עתירי ממון. לתומי שיערתי כי הוא בודאי בן למשפחה עשירה, ועבודתו בתלמוד- תורה היא רק כדי למלא את שעותיו הפנויות ואולי אף לשם שמיים.

יום אחד האיש ניגש אלי כשבידיו שטר הלוואה. הוא ביקש ממני להיות ערב בעבורו על הלוואה. "אני זקוק להלוואה בדחיפות כדי 'לסגור את המינוס' בבנק" – הסביר בבושה. אני עמדתי נדהם: "האם חסר לאיש כסף?!" כאילו הוא קרא את מחשבותי האיש המשיך והסביר לי:

בודאי אתה תמה על כך שאני נזקק לכסף. הרי אני גר בבניין שהוא כמעט היקר ביותר בירושלים. איך הראשון שאני נאלץ להסביר לו זאת. אומנם אני מתגורר בסביבה עשירה, אולם העושר נעצר אצלי על מפתן הדלת... בביתי שוררת עניות של ממש.

אם תשאל מהיכן הגיעה אלי דירה שכזו, יתכן שלא תאמין לי, אבל זה הסיפור שמאחורי הדברים: בעבר גרתי באחת משכונותיה הוותיקות של ירושלים בדירת קרקע ישנה בת שני חדרים, שאף היא לא הייתה שלי. אלא שכרתי אותה בדמי מפתח.

השנים חלפו וביתי ב"ה התמלא בילדים, כך הצפיפות גדלה והקושי התעצם. ביום מן הימים אחד מילדי הקטנים פנה אלי ואמר לי: "אבא, אנחנו חייבים לעבור לדירה חדשה. צפוף כאן!"

חייתי מולו במרירות: "אנחנו בקושי מצליחים לשלם על ההוצאות השוטפות של החודש. כיצד אפשר לחלום על דירה חדשה?".

אולם הילד היה עקשן. הוא שב ואמר בפסקנות: "אנחנו חייבים לעבור לדירה גדולה יותר!". הוא גם הוסיף והבטיח בתמימות טהורה: **"אתפלל על כך בעצמי, וגם אדאג שכל בני המשפחה יתפללו על כך"**.

הילד שמר את הבטחתו. מאותו יום ואילך הקפיד להתפלל על כך בכל יום וגם הזכיר לאחיו להתפלל על כך. זמן מה לאחר מכן בליל הסדר, כאשר שרנו יחד כל בני המשפחה:

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיאי בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה יצחק בן יונה ז"ל אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל שלום בן אסתר ז"ל מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אביבה וושי ע"ה אלון בן סעדה ז"ל דוד יצחק בן פרחת ז"ל שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהר ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל

הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעירה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה